

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu
50-126 Wrocław, ul. Św. Mikołaja 78/79
WYDZIAŁ IV

Wydział Informacji Sądowej - tel. 71 316-0-257

Dnia 26 lutego 2021 r.

Sygn. akt IV SAB/Wr 228/20

W odpowiedzi należy podać
sygnaturę akt Sądu

Urząd Miasta i Gminy w Bogatyni
Kancelaria Urzędu
WPLYNEŁO DNIA

02-03-2021

L. dz. 4337 P. 2021

podpis

Burmistrz Miasta i Gminy Bogatynia
ul. Daszyńskiego 1
59-920 Bogatynia

Wydział Administracyjny
Wpłynęło dnia 03 MAR. 2021
L. dz. ilość zał.
Podpis

DORĘCZENIE PRAWOMOCNEGO ORZECZENIA I ZWROT AKT

W wykonaniu zarządzenia z dnia 23 lutego 2021 r. sekretariat Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego przesyła w załączeniu odpis postanowienia z dnia 16 września 2020 r. ze stwierdzeniem daty jego prawomocności i uzasadnieniem w sprawie ze skargi Krystiana Bajsarowicza na bezczynność Burmistrza Miasta i Gminy Bogatynia w przedmiocie udostępnienia informacji publicznej. Jednocześnie zwraca akta administracyjne nr: SA.0751.7.2020.MK.

Specjalista
Anna Turecka

Załączniki:

1. odpis orzeczenia
2. akta administracyjne – 1 plik

Sygn. akt IV SAB/Wr 228/20

ODPIS

POSTANOWIENIE

Dnia 16 września 2020 r.

Sygn. akt IV SAB/Wr 228/20 Dnia 23 lutego 2020 r.
Odpis postanowienia o stwierdzeniu prawomocności
Referendarz sądowy w Wojewódzkim Sądzie Administracyjnym we Wrocławiu Marcin Jarecki na podstawie art. 169 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jedn. Dz. U. z 2019 r., poz. 2325 ze zm.) stwierdza, że orzeczenie z dnia 16 września 2020 r. jest prawomocne od dnia 25 grudnia 2020 r.
Na oryginale właściwy podpis.
Za zgodność z oryginałem.

Stwierdzam

[Podpis]

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu
w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia NSA Mirosława Rozbicka-Ostrowska (sprawozdawca)

Sędziowie: Sędzia WSA Bogumiła Kalinowska

Asesor WSA Marta Pająkiewicz-Kremis

po rozpoznaniu w Wydziale IV na posiedzeniu niejawnym w trybie uproszczonym w dniu 16 września 2020 r.

sprawy ze skargi Krystiana Bajsarowicza

na bezczynność Burmistrza Miasta i Gminy Bogatynia

w przedmiocie udostępnienia informacji publicznej

postanawia:

- I. odrzucić skargę;
- II. zwrócić skarżącemu uiszczony wpis od skargi w kwocie 100 (słownie: sto) złotych.

Na oryginale właściwe podpisy
Za zgodność z oryginałem
Z-ca Kierownika Sekretariatu Wydziału IV
[Podpis]
Krzysztof Erbel

UZASADNIENIE

Pismem zatytułowanym „Interpelacja / wniosek radnego nr 2 z dnia 03.06.2019 r. (data wpływu 4 czerwca 2019 roku)”, adresowanym do Przewodniczącego Rady Miejskiej w Bogatyni, Krystian Bajsarowicz – radny Rady Miejskiej w Bogatyni (dalej: skarżący) , powołując się na przepisy art. 24 ust. 3-7 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 506) w zw. z ustawą z 11 stycznia 2018r. o zmianie niektórych ustaw w celu zwiększenia udziału obywateli w procesie wybierania, funkcjonowania i kontrolowania niektórych organów publicznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 130) oraz art. 2 ust. 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej z dnia 6 września 2001 r. (Dz. U. 2001 Nr 112, poz. 1198), wniósł o:

„1. Utworzenie w Biuletynie Informacji Publicznej zakładki „dotyczącej ulg, umorzeń, odroczeń, rozłożenia na raty” i ujawnienie poprzez podanie do publicznej wiadomości wykazu osób prawnych i fizycznych oraz jednostek organizacyjnych nie posiadających osobowości prawnej, którym w zakresie podatków lub opłat udzielono ulg, odroczeń, umorzeń lub rozłożono spłatę na raty w kwocie przewyższającej łącznie 500 zł wraz ze wskazaniem wysokości umorzonych kwot i przyczyn umorzenia w okresie od 01.01.2006 - do 31.12.2018r. i kontynuowanie dalej ujawniania takiego wykazu w tej zakładce.

2. Utworzenie w Biuletynie Informacji Publicznej zakładki „dotyczącej zawartych umów cywilnoprawnych ” i ujawnienie w niej Rejestru umów cywilno-prawnych, które zawarła Gmina Bogatynia i Burmistrz w okresie od 01.01.2006 - do 31.12.2018 r.”

Przewodniczący Rady Miejskiej w Bogatyni przekazał powyższy wniosek do Burmistrza Miasta i Gminy w Bogatyni.

W odpowiedzi na powyższe pismo Zastępcy Burmistrza Miasta i Gminy w Bogatyni , działający z upoważnienia Burmistrza , pismem z dnia 18 czerwca 2019 r. znak GP.3137.6.85.2019 r. - SA.0003.50.2019.IW udzielił skarżącemu jako radnemu odpowiedzi na pytania w sposób następujący :

- w odniesieniu do pkt 1 poinformował , że wykonując obowiązek wynikający z przepisów art. 37. Ust. 1 pkt 2 lit. f g ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (...) Burmistrz Miasta i Gminy w Bogatyni podaje do publicznej

wiadomości wykaz osób prawnych i fizycznych oraz jednostek organizacyjnych nie posiadających osobowości prawnej, którym w zakresie podatków lub opłat udzielono ulg, odroczeń, umorzeń lub rozłożono spłatę na raty w kwocie przewyższającej łącznie 500 zł, wraz ze wskazaniem wysokości umorzonych kwot i przyczyn umorzenia. W związku z powyższym przepisem wykaz umieszczono 31.05.2019 r. na tablicy ogłoszeń UMiG Bogatynia oraz w Biuletynie Informacji Publicznej. Do 2010 r. nie było obowiązku zgodnie z przepisami prawa podawania do publicznej wiadomości informacji dotyczących udzielonych ulg, odroczeń, umorzeń lub rozłożeń zaległości na raty. Od 2010 r. do 2017r. wyżej wymienione informacje wywieszane były na tablicy ogłoszeń UMiG Bogatynia. Nie widzimy podstaw do umieszczenia wyżej wymienionej informacji w roku bieżącym”.

- w odniesieniu do pkt 2 stwierdził ,że „ nie dotyczy Wydziału Podatków i Opłat Lokalnych.”.

W dniu 13 czerwca 2020 r. skarżący wniósł skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu na bezczynność Burmistrza Miasta i Gminy Bogatynia w zakresie rozpatrzenia wniosku z dnia 3 czerwca 2019 r. o udostępnienie informacji publicznej. Skarżący domagał się :

- 1/ zobowiązania organu do załatwienia wniosku ,
- 2/ stwierdzenia, że w sprawie doszło do rażącego naruszenia prawa,
- 3/ nałożenia na organ grzywnę w związku z bezczynnością i rażącym naruszeniem prawa,
- 4/ zasądzenie od organu na jego rzecz kosztów postępowania według norm przepisanych.

Skarga oparta została na zarzutach naruszenia przepisów:

- art. 61 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. w zakresie, w jakim przepis ten stanowi podstawę prawa do uzyskiwania informacji publicznej poprzez błędne zastosowanie, polegające na nieudostępnieniu informacji publicznej na wniosek,

- art. 10 ust. 1 w zw. z art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (dalej u.d.i.p.) w zakresie, w jakim z przepisów tych wynika, że informacja nieudostępniona w Biuletynie Informacji Publicznej jest udostępniana na wniosek bez zbędnej zwłoki, nie później jednak niż w ciągu 14 dni od dnia złożenia wniosku, poprzez brak zastosowania, polegający na niezrealizowaniu wniosku o udostępnienie informacji publicznej wskutek udostępnienia informacji innych od objętych zakresem wniosku.

Skarżący podniósł, że udzielona informacja jest nie na temat złożonego wniosku i nie odpowiada swą treścią na złożony wniosek. Doszło więc do udostępnienia informacji publicznej innej niż objętej zakresem przedmiotowym złożonego wniosku o udostępnienie informacji publicznej. Według skarżącego oczekiwana odpowiedź na przedmiotowy wniosek ma doniosłe znaczenie dla lokalnej społeczności. Społeczeństwo ma pełne uprawnienie wynikające z prawa powszechnego, do wiedzy z jednej strony jak władza zarządza miejscowym budżetem, wobec kogo stosuje ulgi, społeczeństwo dzięki tej informacji może dokonać analizy czy stosowane bonifikaty są zasadne, czy urzędnicy nie stosują umorzeń długów i podatków wobec siebie, czy nie dochodzi do łączenia prywatnych interesów ze służbą publiczną i bratania się władzy publicznej z lokalnym biznesem, itd. Następnie bardzo ważną informacją jest drugi punkt wniosku, tj. z kim i w jakim celu zawierane są umowy cywilno-prawne przez organ wykonawczy, czy przedstawiciele organu uchwałodawczego znajdują się w gremium ukrytych beneficjentów współpracujących z burmistrzem, czy nie ma czasem współpracy o charakterze niezgodnym z prawem. W końcu wszyscy mieszkańcy mają prawo mieć dostęp do informacji wysokiej wagi jak finanse publiczne i stosowane dla wybranych ulgi czy umorzenia. Stąd przedmiotowy wniosek o umieszczenie informacji w Biuletynie Informacji Publicznej, który do dziś nie został zrealizowany. Zaś wniosek został sformułowany przez radnego Miejskiego zasiadającego w m.in. w Komisji Budżetowej Rady Miejskiej w Bogatyni. Brak oczywistej odpowiedzi spowodował, że skarżący jako radny ma wątpliwość co do transparentności organu wykonawczego, który tym samym, jego zdaniem, ukrywa informacje.

Dalej skarżący podniósł, że organ do chwili obecnej po mimo upływu roku od dnia złożenia wniosku merytorycznie nie odpowiedział na wniosek. Do chwili obecnej

organ nie utworzył zakładki w Biuletynie Informacji Publicznej Gminy Bogatynia i nie umieścił - ujawnił danych, o które wnosił skarżący.

W odpowiedzi na skargę Burmistrz Miasta i Gminy w Bogatyni (dalej: organ) wniósł o jej odrzucenie w całości, względnie o jej oddalenie. Organ podniósł , że na mocy art. 24 ust. 3 ustawy o samorządzie gminnym, w sprawach dotyczących gminy radni mogą kierować interpelacje do wójta. Interpelacja dotyczy spraw istotnym znaczeniu dla gminy, powinna ona zawierać krótkie przedstawienie stanu faktycznego będącego jej przedmiotem oraz wynikające z niej pytania. Interpelacje składane są na piśmie do przewodniczącego rady, który przekazuje je niezwłocznie wójtowi. Wójt lub osoba przez niego wyznaczona, jest zobowiązana udzielić odpowiedzi na piśmie nie później niż w terminie 14 dni od dnia otrzymania interpelacji. Treść interpelacji oraz udzielonych odpowiedzi podawana jest do publicznej wiadomości przez niezwłoczną publikację w BIP na stronie internetowej gminy, oraz w inny sposób zwyczajowo przyjęty. Dalej organ przyznał ,że radny, niezależnie od pełnionej funkcji publicznej, która sprawuje poprzez udział w posiedzeniach rady, pozostaje obywatelem i jak każdy obywatel Państwa - członek danej wspólnoty samorządowej, ma prawo do formułowania swych indywidualnych wniosków w trybie dostępu do informacji publicznej . Wobec tego wymaga ustalenia , czy wnioskowana przez skarżącego informacja ma walor informacji publicznej, a w związku z tym, czy podlega ona udostępnianiu na podstawie przepisów ustawy o dostępie do informacji publicznej. Według organu tak rozumianą informację publiczną nie stanowi wniosek radnego zatytułowany „Interpelacja/wniosek radnego nr 2 z dnia 03.06.2019 r.”.

W ocenie organu , wniosek skarżącego jednoznacznie wskazuje, że żądanie zawarte we wniosku nie mogło zostać zakwalifikowane jako wniosek o udostępnienie informacji publicznej, o którym mowa w art. 10 ust. 1 u.d.i.p. Wskazał, że skarżący wprost powołał się na swój status radnego oraz zatytułował pismo jako interpelację/wniosek radnego i do momentu wniesienia skargi nie wskazał również wprost, że oczekuje rozpoznania swojego żądania w trybie ustawy o dostępie do informacji publicznej. Ponadto wniosek radnego nie dotyczył sfery faktów , lecz odnosił się do żądania określonej czynności - działania ze strony organu .W związku z tym należało przyjąć, że wnioski zawarte w piśmie 4 czerwca 2019 r. nie mieszczą się w pojęciu wniosku o dostępie do informacji publicznej, można je traktować

wyłącznie jako interpelację, od której nie przysługuje droga odwoławcza do sądu administracyjnego. Wobec powyższego skarga podlega odrzuceniu z uwagi na fakt, że przedmiotowa sprawa nie należy do właściwości sądu administracyjnego, względnie oddaleniu, albowiem organ nie dopuścił się bezczynności w zakresie, który można uznać w szeroko rozumianym pojęciu informacji publicznej możliwej do udostępnienia zgodnie ze wskazaniem ustawy o dostępie do informacji publicznej.

W replice na odpowiedź na skargę skarżący podtrzymał skargę w całości, podnosząc, że radny nie jest pozbawiony prawa składania wniosku w trybie dostępu do informacji publicznej. Dla realizacji takiego wniosku nie ma żadnego znaczenia jego nazwa „interpelacja/wniosek”, tylko treść i oczekiwanie realizacji wniosku zgodnie ze wskazaniem oraz obowiązek po stronie organu jego realizacji w taki sposób, jak tego oczekuje wnioskodawca. Realizacja wniosku powinna być wykonana zgodnie z oczekiwaniami, lub powinna być wydana decyzja administracyjna. Brak realizacji wniosku zgodnie z oczekiwaniami i brak wydanej decyzji odmawiającej wykonania wniosku skutkuje, że organ jest w bezczynności. Skarżący wywodził, że we wstępie wniosku wskazał podstawy prawne swego działania tj. art. 24 ust. 3-7 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 506) w zw. z ustawą z 11 stycznia 2018r. o zmianie niektórych ustaw w celu zwiększenia udziału obywateli w procesie wybierania, funkcjonowania i kontrolowania niektórych organów publicznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 130) oraz art. 2 ust. 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej z dnia 6 września 2001 r. (Dz. U. 2001 Nr 112, poz. 1198). Wszystkie podstawy prawne działania wnioskodawcy nie wykluczają się wzajemnie, a dążą do jednego celu, by organ zrealizował wniosek zgodnie z oczekiwaniami, tj., by w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Miasta i Gminy Bogatynia została ujawniona informacja. Niezależnie od powyższego, organ gdyby miał jakiegokolwiek wątpliwości, powinien wystąpić do wnioskodawcy z żądaniem wyjaśnień, a tego nie uczynił. Udzielona odpowiedź nie jest odpowiedzią pozytywnie rozpatrującą wniosek i nie jest decyzją administracyjną, która mogłaby być ewentualnie skarżona inną drogą postępowania administracyjnego. Nadto organ nie udowodnił, że dokonał umieszczenia wnioskowanej informacji w dniu 31 maja 2019 r. na tablicy ogłoszeń UMiG Bogatynia oraz w Biuletynie Informacji Publicznej, skoro tego między innymi domaga się właśnie wnioskodawca.

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu zważył, co następuje:

W punkcie wyjścia oceny prawnej przedmiotowej skargi należy w pierwszej kolejności wskazać, że zgodnie z art. 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (j. t. Dz. U. z 2019 r., poz. 2325 ze zm., dalej p.p.s.a.), sądy administracyjne powołane są do rozpoznawania spraw sądowoadministracyjnych. Przy czym przepis art. 3 § 2 p.p.s.a stanowi, że kontrola działalności administracji publicznej przez sądy administracyjne obejmuje orzekanie w sprawach skarg na enumeratywnie wyliczone w tym przepisie akty i czynności organów administracji publicznej, a także na bezczynność i przewlekłe prowadzenie postępowanie przez te podmioty. I tak art. 3 § 2 pkt 1 – 4 p.p.s.a. przewiduje, że skarga do sądu administracyjnego przysługuje na decyzje administracyjne, niektóre postanowienia wydane w postępowaniu administracyjnym, egzekucyjnym i zabezpieczającym oraz na inne niż określone w pkt 1 – 3 akty lub czynności z zakresu administracji publicznej dotyczące uprawnień lub obowiązków wynikających z przepisów prawa, z wyłączeniem aktów lub czynności podjętych w ramach postępowania administracyjnego określonego w ustawie z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23, 868, 996, 1579 i 2138 oraz z 2017 r. poz. 935), postępowań określonych w działach IV, V i VI ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2017 r. poz. 201, 648, 768 i 935), postępowań, o których mowa w dziale V w rozdziale 1 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz. 1947, z późn. zm.), oraz postępowań, do których mają zastosowanie przepisy powołanych ustaw.

Z kolei z treści art. 3 § 2 pkt 8 i 9 p.p.s.a. wynika, że skarga na bezczynność może dotyczyć wyłącznie spraw określonych w art. 3 § 2 pkt 1 – 4 p.p.s.a. oraz aktów lub czynności z zakresu administracji publicznej dotyczących uprawnień lub obowiązków wynikających z przepisów prawa podjętych w ramach postępowania administracyjnego oraz innym wskazanym w tym przepisie procedur. Ponadto sądy administracyjne orzekają w sprawach sprzeciwów od decyzji wydanych na podstawie art. 138 § 2 k.p.a., a także w sprawach, w których przepisy ustaw szczególnych przewidują sądową kontrolę, i stosują środki określone w tych przepisach (§ 2a i § 3).

Wymaga też podkreślenia, że skarga na bezczynność organu jest pochodną skargi na określone formy działania organu, czyli jest dopuszczalna tylko w takich granicach, w jakich służy skarga do sądu administracyjnego na decyzje administracyjne, określone postanowienia oraz akty i czynności z zakresu

administracji publicznej, dotyczące przyznania, stwierdzenia albo uznania uprawnienia lub obowiązku wynikających z przepisów prawa (zob. postanowienia Naczelnego Sądu Administracyjnego: z dnia 4 września 2012 r., sygn. akt II GSK 1324/12; z dnia 17 lipca 2012 r., sygn. akt I OSK 1620/12 oraz z dnia 7 lipca 2010 r., sygn. akt II GSK 737/10, dostępne na stronie internetowej - <http://orzeczenia.nsa.gov.pl> . Skarga na bezczynność jest zatem dopuszczalna tylko wówczas, gdy istnieje przepis prawa zobowiązujący organ do wydania określonego aktu, o którym mowa w art. 3 § 2 pkt 1-4a p.p.s.a. bądź określonego zachowania w postępowaniu administracyjnym czy podatkowym (o których mowa w art. 3 § 2 pkt 9 p.p.s.a.), zaś kontrola sądu sprowadza się do sprawdzenia czy sprawa podlega załatwieniu przez organ w drodze aktu administracyjnego lub czynności z zakresu administracji publicznej.

Z przytoczonych regulacji wynika zatem, że kontrola działalności administracji publicznej przez sądy administracyjne obejmuje orzekanie wyłącznie w sprawach ściśle przez ustawę określonych. Rolą sądu administracyjnego jest więc uprzednie zbadanie każdej z wniesionych skarg pod względem jej dopuszczalności. Dopiero stwierdzenie, że dana sprawa podlega właściwości sądów administracyjnych będzie otwierało drogę do merytorycznej oceny kwestionowanego aktu lub czynności.

Przedmiotowa skarga została wniesiona na bezczynność organu polegającą na nieutworzeniu w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Miasta i Gminy w Bogatyni dwóch zakładek dotyczących : 1/ ulg, umorzeń, odroczeń, rozłożenia na raty , podania do publicznej wiadomości wykazu osób prawnych i fizycznych oraz jednostek organizacyjnych nie posiadających osobowości prawnej, którym w zakresie podatków lub opłat udzielono ulg, odroczeń, umorzeń lub rozłożono spłatę na raty w kwocie przewyższającej łącznie 500 zł wraz ze wskazaniem wysokości umorzonych kwot i przyczyn umorzenia w okresie od 01.01.2006 - do 31.12.2018r.

2/ zawartych umów cywilnoprawnych i ujawnienie w niej rejestru umów cywilnoprawnych, które zawarła Gmina Bogatynia i Burmistrz w okresie od 01.01.2006 - do 31.12.2018 r.

Zarówno nazwa, treść , oznaczenie nadawcy i adresata przedmiotowego wniosku oraz powołane w nim podstawy prawne przemawiają za tym ,że stanowił on interpelację radnego w rozumieniu art. 24 ust.4 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o

samorządzie gminnym (tj. Dz. U. z 2019 r. poz.506) dalej : u.s.g. . Konstatacji tej – z przyczyn , o których mowa poniżej - nie zmienia fakt ,że skarżący w swoim wniosku powołał się również na ustawę o dostępie do informacji publicznej Wskazać bowiem należy, że skarżący jako radny ma uprawnienia do składania na podstawie art. 24 ust. 3 u.s.g. interpelacji i zapytań do wójta (odpowiednio burmistrza). Przepis art. 24 ust. 6 u.s.g. określa termin i formę udzielenia odpowiedzi na zgłoszone zapytania lub interpelacje. Zgodnie z tym przepisem interpelacje i zapytania składane są na piśmie do przewodniczącego rady , który przekazuje je niezwłocznie wójtowi. Wójt , lub osoba przez niego wyznaczona , jest zobowiązana udzielić odpowiedzi na piśmie nie później niż w terminie 14 dni od dnia otrzymania interpelacji lub zapytania Przepis art. 24 u.s.g. nie wskazuje żadnej sankcji w przypadku, gdyby wójt ten termin naruszył. Należy zatem ten termin traktować jako termin o charakterze instrukcyjnym. Naruszenie tego przepisu może jedynie skutkować podjęciem działań dyscyplinujących przez organ nadzoru stosownie do art. 96 ust. 2 u.s.g. lub też takie działania wójta mogą być także negatywnie oceniane w procedurze udzielania mu wotum zaufania na podstawie art. 28aa u.s.g..

W analizowanym przypadku , skarżący pismem z dnia 18 czerwca 2019 r. otrzymał odpowiedź na interpelację w terminie przewidzianym ustawą o samorządzie gminnym . Jednak tryb i wynik rozpoznania takiej interpelacji nie podlega właściwości sądów administracyjnych . W tym miejscu wskazać należy ,że w art. 227 k.p.a. ustawodawca przewidział instytucję skargi powszechnej , przedmiotem której mogą być zaniedbanie lub nienależyte wykonywanie zadań przez właściwe organy albo przez ich pracowników, naruszenie praworządności lub interesów skarżących, a także przewlekłe lub biurokratyczne załatwianie spraw. Postępowanie w sprawie tego typu skarg cechuje się tym, że nie ma w nim stron postępowania, nie wydaje się rozstrzygnięć adresowanych do zainteresowanego, jedynie zawiadamia się go o czynnościach wewnętrznych, zmierzających do wyjaśnienia okoliczności podniesionych w skardze. W konsekwencji, działania administracji publicznej będące przedmiotem tego typu skarg również nie podlegają kontroli sądów administracyjnych z uwagi na to, że nie mieszczą się w katalogu czynności i aktów poddawanych nadzorowi sądowemu - art. 3 § 2 p.p.s.a.

Do rozpatrzenia skargi powszechnej na działalność Burmistrza właściwa jest Rada Miejska , przy czym jest to postępowanie jednoinstancyjne i nie służy na nie

dalsza skarga do wojewódzkiego sądu administracyjnego (zob. postanowienie Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 1 lutego 2007 r., sygn. akt I OSK 395/06, LEX nr 362475; postanowienie WSA w Warszawie z dnia 24 listopada 2006 r., sygn. akt III SA/Wa 948/06, LEX nr 295005). Z tych względów, na tle przytoczonego powyżej stanu faktycznego, Sąd stwierdził niedopuszczalność przedmiotowej skargi

Jednocześnie wbrew twierdzeniom skargi, w realiach badanej sprawy z uwagi na treść wniosku i charakter zawartych w nim żądań nie można uznać, że stanowi on wniosek o dostęp do informacji publicznej. Po pierwsze, zawiera on wezwanie do podjęcia określonych czynności w BIP poprzez utworzenie w nim - oczekiwanych przez podmiot informacyjnie zainteresowany - dwóch zakładek. A po drugie, wspomniany wniosek nie mieści się w sferze faktów, wymaganej dla informacji publicznej, lecz dotyczy podjęcia określonych działań w zakresie ujawnienia w BIP wskazanych informacji. Tymczasem wnioskiem o udzielenie informacji publicznej może być objęte pytanie o określony stan istniejący na dzień udzielenia odpowiedzi. Wniosek taki nie może zmierzać do inicjowania działań ani dotyczyć przyszłych zamierzeń.

Natomiast tworzenie BIP oraz zamieszczenie w nim informacji (lub jego brak) nie dotyczy aktów czy czynności z zakresu administracji publicznej związanych z prawami i obowiązkami indywidualnych podmiotów. Określona w art. 3 § 2 p.p.s.a. kognicja sądów administracyjnych nie obejmuje tego rodzaju spraw. W związku z tym nie podlega ono kontroli instancyjnej oraz sądowoadministracyjnej. Nie można więc skutecznie żądać od podmiotu władzy zamieszczania bądź usunięcia informacji publicznej na stronie podmiotowej BIP ani dochodzić tych działań przed sądem administracyjnym. Z kolei domaganie się, aby BIP odpowiadał wymogom, jakie żądający udzielenia informacji publicznej stawia takiemu Biuletynowi, powinno przybrać procesową formę skargi składanej w trybie przepisów działu VIII Kodeksu postępowania administracyjnego (zob. postanowienie NSA z 21 grudnia 2005 r., I OSK 1210/05, „Wspólnota” 2007, nr 36, s. 31). Taka skarga nie może być jednak potraktowana jako żądanie wszczęcia postępowania administracyjnego w trybie art. 233 k.p.a.

Nie oznacza to jednak, że uprawniony informacyjnie jest pozbawiony jakiegokolwiek ochrony sądowej, bowiem kontrola udostępniania informacji przez BIP może stać się elementem kontroli sądowej lub sądowoadministracyjnej w toku

postępowania wywołanego skargą na bezczynność w zakresie udzielenia informacji publicznej . Nie można wykluczyć, że w określonej sprawie podmiot zobowiązany będzie musiał wykazać, że żądana informacja znajdowała się na stronie podmiotowej BIP, a w konsekwencji odesłanie wnioskodawcy do zapoznania się z Biuletynem było zasadne. Nie można także wyłączyć odpowiedzialności karnej za odmowę udostępnienia informacji publicznej w BIP i konsekwentną odmowę udostępnienia na wniosek . Nie można też zapominać o możliwości oceny zawartości stron Biuletynu w toku postępowania dotyczącego naruszenia prywatności osób fizycznych, informacji niejawnych, tajemnicy przedsiębiorcy i innych tajemnic ustawowo chronionych .

Konkludując dotychczasowe rozważania stwierdzić należy , że przedmiot skargi nie mieści się w kategorii spraw, o których mowa w cytowanym na wstępie art. 3 § 2 p.p.s.a. Natomiast w sytuacji, gdy przedmiotem skargi strona czyni akt lub bezczynność niepodlegającą zaskarżeniu do sądu administracyjnego, to w konsekwencji stwierdzić należy , że skarga taka nie należy do właściwości sądu administracyjnego i podlega odrzuceniu. Z tych względów Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu zobligowany był na podstawie art. 58 § 1 pkt 1 p.p.s.a., orzec jak w I pkt sentencji. Jednocześnie wobec faktu, że wniesiona skarga została odrzucona, skarżącemu przysługuje zwrot wpisu na podstawie art. 232 § 1 pkt 1 lit. a w zw. z art. 232 § 2 p.p.s.a. , o czym orzeczono w pkt II sentencji postanowienia.

Na oryginale właściwe podpisy
Za zgodność z oryginałem
Kierownika Sekretariatu Wydziału IV
Krzysztof Erbel